

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XIII 15 Kč / 0,8 €

5/2011

TS festival 2011
dva pohledy na tensingový festival v Opavě

VVP přijat!
nový Výchovně vzdělávací program YMCA

Členství v YMCA
jaký k němu máme vztah?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XIII, 5/2011

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními či přidruženými členy YMCA v ČR. Jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Jsem ymkař, kdo je víc...! :-)

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger

Gabriela Boková

Štěpán Černý

Andrea Gröschlová

Filip Rajnoch

David Strádal

TISK

Těšínské papírny, s. r. o.

Bezručova 212/17, Český Těšín

ADRESA REDAKCE

Protein

YMCA v ČR – ústředí

Na Poříčí 12

115 30 Praha 1

telefon: 224 872 004

e-mail: protein@ymca.cz

web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.

Články neprocházejí korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 10. 2011

Uzávěrka příštího čísla: 20. 12. 2011

Milí čtenáři!

Jsem nadšen z toho, že se vždycky zdá, že další číslo Proteinu je v nedohlednu (vzhledem k počtu příspěvků v den uzávěrky, ale nakonec se vždy nějak podaří ho přivést na světlo světa.

Číslo se věnuje členství v YMCA. Být členem nejstarší a největší organizace dětí a mládeže na světě je samo o sobě pro někoho lákavé, pro jiného možná odrazující. Proč být členem? Přečtěte si příslušné příspěvky.

Jinak tu najdete celou řadu zajímavých článků z aktivit YMCA, takže koho nezaujme teoretizování o členství, toho může nadchnout to, co YMCA v praxi dělá.

Bližší se pomalu konec roku, řada z vás připravuje různé akce kolem Vánoc, pošlete tedy nějaké zprávy o tom, co se vám povedlo a zkuste to napsat hned po akci, aby poslední Protein roku 2011 mohl vyjít hned na počátku ledna 2012.

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochuťnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamýšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 Zpřístupnění sklepních prostor**
Pavel Hušek jr.
- 5 Mladí lidé podporují...**
připravila Alžběta Čechráková
- 6 Členství v YMCA**
Jaroslav V. Hynek a Radislav Novotný
- 8 Členství u sousedů...**
Radislav Novotný
- 8 Nesnášiš slovo organizace?**
Radislav Novotný
- 10 Kurz činného člena**
David Štrádal
- 12 VVP přijat!**
Andrea Gröschlová
- 19 Víkend TS Tyjátru a Černilova**
Natálka a Zuzka
- 20 TS festival 2011 v Opavě.**
tensingářka Kačka
- 22 YMCA Neveklov**
Filip Rajnoch
- 24 Retreat Akademické Ymky**
Ladislav Pokorný
- 28 Pokus a obnovení YMCA (2. díl)**
Michal Šourek
a mnoho jiného...

Zpřístupnění sklepních prostor

Dominikánského kláštera – lezecká stěna, minigalerie a klub Harlem

Ústí nad Labem – YMCA otevřela ve sklepních prostorách kláštera klub Harlem s lezeckou stěnou a minigalerií, kde bude provozovat sportovní a kulturní akce pro veřejnost. Dětské kroužky lezení, Kurzy lezení pro dospělé, Noc v Harlemu pro rodiče a děti, lezecké závody pro profesionály a amatéry a další kulturně-společenské akce pro mladé lidi.

Harlem je unikátní klub s Boulderingovou stěnou, barem a minigalerií ve sklepních prostorách historického objektu – Dominikánského kláštera v centru města, nachází se v ulici Hradiště 97/4. Celý prostor je nekuřácký, nabízí bezpečné lezení bez lana do výšky 3,5 m s dopadem do matrací. Lezecká stěna má rozlohu cca 200 m², a patří k největším v Ústeckém kraji. Pro lezce tu jsou připraveny bouldery různých obtížností podle barev, pro začátečníky, amatéry až po skutečné profíky.

Co je to bouldering?: Bouldering je disciplína provozovaná v nižších výškách, kdy lezec nepoužívá lano, ale odskakuje do matrací nebo jiného měkkého dopadiště. Stěna je hustě osázena chyty a každý si tak může zvolit ten svůj směr lezení po boulderu – stěně, nebo si vybrat z boulderů, které vymysleli jiní lezci. Bouldering je díky tomu vhodný jak pro jedince, tak pro skupiny lezců, kteří se mohou vzájemně motivovat. Stěna je vystavena z mnoha propojených profilů o různých sklonech a umožňuje tak trénink jak naprostým začátečníkům,

tak výkonnostním lezcům. K doskoku slouží matrace o síle 35 cm. Dále se zde můžete shlédnout veřejnou minigalerii v rozšířených prostorech Harlemu, kde je možné dle domluvy vystavit také Vaše „umělecká díla“.

Celý prostor sklepení Dominikánského kláštera pomalu ožívá dalším aktivitám, která spolu s otevřením klubu Harlem zpřístupňují uzavřený ráz této kulturní a historické v centru města. YMCA tak pokračuje v započatém projektu: Oživení areálu Dominikánského kláštera a chce v budoucnu zpřístupnit i další prostory ústecké veřejnosti a návštěvníkům města.

*Pavel Hušek jr., YMCA v Ústí nad Labem,
foto: archiv autora*

Mladí lidé podporují právo a spravedlnost

Drazí přátelé,
rádi bychom Vás pozvali, jako již každoročně, ke světovému týdnu modliteb. Letos je tématem vyjádření uznání mladým lidem jakožto respektovaným a zodpovědným spolupracovníkům v Božím království. Mladí lidé mají co říci, mají moc utvrzovat i měnit svými názory a postoji životy druhých. Hlas mladých lidí není jednotný, nezní všude stejně. Hlasy mladých odrážejí jak různé životní podmínky a kontexty, v nichž naše sdružení působí, tak také různorodost osobností a talentů, kterými nás Bůh obdařil. Cíl je však jeden: hlasitě se postavit za prosazování práv těch, kdo bojují proti nespravedlnosti.

Nezáleží na tom, zda se hlasitě ozve, abychom změnili zákony ve své zemi nebo zda promluvíme slova útechy k cizinci na autobusové zastávce. Na čem záleží je to, zda najdeme odvahu k tomu, abychom vyjádřili lásku, nabídli ji potřebným bez ohledu na náš věk, zkušenosti či vzdělání. Slovy textu, který jsme vybrali pro letošní rok, 1. Timoteovi 4, 12: „Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý; ale těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě.“

Jsmo velice vděční za to, že si miliony mladých lidí vybraly naše hnutí jakožto prostředek k tomu, aby byl jejich hlas slyšet a jako prostředek boje za spravedlnost. A jsme si vědomi toho, že s tím souvisí velká zodpovědnost za péči o tyto hlasy, za to, že jim bude dán prostor a budou brány vážně. Řada mladých lidí proměňuje prostředí své školy, svého pracoviště, modliteben, komunit a společnosti jako celku. Pozvání měnit svět okolo nás se vztahuje na všechny mladé lidi a samozřejmě i na starší. Naším povoláním jakožto křesťanů je pracovat na odkazu Ježíše Krista a měnit životy lidí okolo nás.

Zamyšlení pro letošní rok jsou psána různými lidmi, většinou mladými. Bisan, mladá žena z Palestiny, končí své zamyšlení alarmující výzvou:

„Ježíš Kristus věřil v mladé lidi a jejich schopnosti, ale my tak nečiníme. Jak tedy můžeme jako hnutí dokázat mladým lidem, že v ně věříme?“

Prostřednictvím zamyšlení, diskusí a modliteb snad najdeme odpověď na Bisaninu otázku a novou inspiraci k naplnění našeho poslání zasazovat se o spravedlnost.

*Ken Colloton, Prezident World Alliance of YMCAs
Deborah Thomas Austin, Prezidentka World YWCA*

Témata a modlitby na dny 13.–19. 11. 2011:

Den první – Gen 1, 27

„Naše hlasy jsou darem od Boha“

Drahý Bože, děkujeme Ti za to, že chceš být naším partnerem. Dej, abychom rozuměli lépe tomu, jak spolu souvisí naše důstojnost a zodpovědnost. Dej nám odvahu, abychom dokázali reagovat na potřeby dnešního světa a stavět se proti nespravedlnosti, které musí čelit mnoho lidí. Učiň, abychom objevovali velký potenciál, který jsi dal mladým lidem, aby mohli proměňovat svět.

Den druhý – Ezdráš 10, 14

„Hlas jako prostředek k tomu, se ozvat“

Když zakoušíme život, ať jsme si vědomi, že Bůh věčně rozšiřuje lásku a milosrdenství. Nechť objevujeme krásu a sílu našeho hlasu ve službě druhým, nechť se navždy povolujeme pravdě, která vždy září hluboko v nitru.

Den třetí – 1. Timoteovi 4, 12

„Důvěryhodný hlas, o který je třeba pečovat“

Bože mladých, Bože nevyslyšených, Bože těch, kdo křičí, aby byli vyslyšeni; pomoz nám naslouchat, pomoz nám slyšet, pomoz nám porozumět.

Den čtvrtý – Lukáš 4, 18 „Hlas proroka“

Vzkříšený Kriste, ty jsi s námi uprostřed bolesti, bezděje a nespravedlnosti. Buď naším vůdcem a nadějí. Dej, ať máme každý den na paměti, že je mnoho lidí ve vězení za to, že se ozvali a mluvili pravdu. Obměkči naše srdce, inspiruj naše slova a posiluj naše odhodlání být tvými věrnými služebníky. Pomoz nám otevřít naše ústa, abychom mluvili, kdykoli nás o to žádáš.

Den pátý „Hlasy, které proměňují“

Dej ať obdržíme světlo světa, které je Ježíš Kristus, ať mohou být naše rozdílné hlasy jedním: milujícím, sloužícím a šířícím evangelium skrze sílu Ducha svatého.

Den šestý „Vděčnost za hlasy“

Pane, veď nás svým duchem a posiluj nás, abychom znali své povinnosti a chovali se podle nich. Pane, pomoz nám si uvědomit, že skrze víru v tebe můžeme čelit výzvám našich životů a nemlčet. Pane, dej nám moudrost, abychom znali naše práva a hlásili se o ně. Pane, dej nám odvahu překonávat naše obavy vírou v to, že můžeme žít v hojnosti života, který nám přislubuješ.

Den sedmý – bohoslužba.

Členství v YMCA

Jdete po ulici, ať už u nás nebo v zahraničí a potkáte člověka, který má na sobě nějaký specifický identifikační znak – tričko, odznak, cokoli s logem... a už vás přepadne takový zvědavý pocit. A pokud se ukáže, že ten dotýčný to na sobě nemá nějakou náhodou, tak velmi rychle u vás obou naskočí skoro sourozenecký vztah. Identifikovat se s nějakou skupinou lidí, kteří vyznávají podobné hodnoty, mají něco společného je jedna ze základních potřeb druhu Homo Sapiens.

Přesto se v našich zeměpisných šířkách příliš formální členství v nějaké skupině, organizaci, klubu, církvi... nenosí. Důvody jsou pochopitelné. Po období komunisticko-pionýrsko-svazáckého povinného členství máme přirozený odpor k organizování se. K tomu je třeba přičíst ještě asi stále se šířící vliv individualismu ve společnosti. Možná, že je však doba, kdy první vliv novou generací začne slábnout a také ten druhý začínáme vnímat jako neblahý a budeme stále více umět chápat, že spolupráce a soudržnost přináší nejen více společnosti jako celku, ale i nám osobně.

YMCA má dva druhy individuálního členství. YMCA je otevřená všem bez rozdílu vyznání, pohlaví, věku či rasy - běžným členem tedy může být opravdu každý. Aby si YMCA udržela svoji otevřenost a zároveň neztrácela svoji křesťanskou orientaci, má také institut činného členství. Činným členem se může stát ten běžný člen YMCA, který dosáhl věku 16 let, přijal za své poslání sdružení YMCA, vyjádřené ve stanovách, sdružuje se ke křesťanské službě v YMCA a účastní se práce YMCA nejméně po dobu tří měsíců a který složil slib činného člena, který zní:

„Znám cíl a poslání YMCA, Křesťanského sdružení mladých lidí. Věřím, že Ježíš Kristus je Boží Syn a Spasitel, chci jej následovat, sloužit mu a poslouchat ho. Chci s jeho pomocí ve svém životě, v myšlení, mluvení i jednání, v práci i ve volném čase, uskutečňovat a šířit jeho evangelium, sloužit bližním a zastávat se všech, jimž se děje křivda a bezpráví. Zavazuji se v YMCA aktivně pracovat, dbát o její dobré jméno a žít v bratrské lásce s ostatními členy.“

V současnosti je po celém světě 45 milionů ymkařů, v České republice je to 4261.

Být členem nějaké organizace znamená především identifikovat se s ní. Pochopit její poslání, hodnoty a chtít podobně praktikovat ve svém životě. Nebo opačně, vyznáváme-li nějaké hodnoty a pak se potkáme s organizací, která je zastává také, pak je naše připojení se k ní možná ještě přirozenější.

Členství pak přináší většinou nějaké možnosti, práva, ale i závazky, povinnosti. Můžeme organizaci ovlivňovat, přebírat odpovědnost ve funkcích různých stupňů, apod. V naprosté většině organizací členové mají povinnost dbát na dobré jméno organizace, ale také platit členský příspěvek.

U kolektivních členů YMCA najdeme celou škálu přístupu ke členství a k členskému poplatku. Někteří by chtěli vrátit Ymce její prvorepublikovou pověst elitní organizace, která klade na své členy vysoké požadavky ve všech třech oblastech těla, duše a ducha. Jiní KČ téměř nepožadují po svých členech členské příspěvky a dokonce je za ně léta doplácí. Otázkou je, zda chceme raději kvantitu, než kvalitu? Zda kvality členstva dosáhneme vyššími požadavky a vysokými nároky? Jak vysoko nastavíme laťku? Kdo má být v Ymce a kdo ne? Má být Ymka pro každého? Stačí, že se mu jen chce? Nebo jen pro toho, kdo dosáhne vysoko nastavené laťky? To jsou otázky na něž se odpovědi v průběhu času mění. A v současné době plánujeme, že se je pokusíme znovu otevřít na oficiálních ymkařských fórech.

YMCA si v r. 1844 v Pařížské bázi nastavila výchozí bod, pod který nelze jít. Jakou je YMCA v ČR určuje Valné shromáždění. Jak bude vypadat místní YMCA, je na každém činném členovi. Záleží to na každém z nás. Jsme ochotni na sebe vzít závazek? Jsme ztotožnění s posláním YMCA a chceme vzít na sebe odpovědnost za naplnění tohoto poslání? Kolik jsme ochotni obětovat proto, aby se naplnilo?

Běžným i činným členem YMCA se můžete stát tak, že o členství požádáte kteroukoliv lokální YMCA. Současní členové YMCA mezi sebou nováčky, kteří nehodlají prožít svůj život pasivně a jen pro sebe, rádi uvítají.

J. V. Hynek a Radislav Novotný, foto: Hana Šotová

Členství u sousedů...

Mohlo by se zdát, že členství v kterékoliv organizaci a mládí nejsou dohromady. Členství totiž vyvolává závazek a odpovědnost. Dnes je v módě se nevázat a odpovědnost přenechat jiným. Být zapojen do organizačních struktur je podobné uvázání se do chomoutu a to se dneska nenosí. Svobodu si mnozí představují jako život bez závazků. A členství vyvolává nejen závazek, ale také další omezení a dokonce (snad ne to nejhorší) vyžaduje jisté oběti.

Protože tento trend jde napříč celou společností, počet členů v mnoha organizacích klesá. Například poslední číslo časopisu Woodcraft (Liga lesní moudrosti) řeší, že ačkoliv má organizace dobré myšlenky, členská základna se stává uzavřenou komunitou, kam těžko pronikají noví lidé. Vedoucí organizace si kladou otázku, zda by nepomohlo být více benevolentní: „Když maximálně snížíme nároky, bude členství v naší organizaci snadnější!“

Touto cestou jdou organizace typu AVZO (Asociace víceúčelových základních organizací), která vykazuje přes 11 000 členů. Na druhou stranu tu jsou organizace, které mají nároky vysoké, a přesto jejich členů neubývá. Nutno podotknout, že nároky bývají různé – týkají se fyzické zdatnosti (sport), finančních požadavků (členství v klubu i za desítky tisíc ročně). Setkáváme se se znalostními testy, nebo testy inteligentními i psychologickými. Pokud se podíváme blíže do některých organizací, pak objevíme, že čím vyšší rozhodovací moc člen má, tím jsou náročnější požadavky.

Jak je to s členskými poplatky? V Junáku se za členství platí 500–1000 Kč ročně, v Pionýru 200–300 Kč/rok. Čeká tábornická unie má pravidlo, že 50% uhrazeného příspěvku jde na ústředí organizace. Členský poplatek 100 Kč/rok za člena se platí v mnoha organizacích např. Brontosaurus, A-TOM, AMD atd. V porovnání – např. cena rodinného členství (gold membership) při vstupu do golfového klubu Mladé Buky je 280 000 Kč, pak už „jen“ 6 000 Kč ročně za osobu.

Nesnášíš slovo organizace?

Organizace? Já tedy nemám moc rád organizace. Nechci být kus stáda, se kterým může někdo manipulovat, jak se mu zachce. Být v houfu, to není dnešní styl. Jsme přece každý originál, zvláštní, ne-stejný, každý se něčím odlišujeme. Proč bych měl mít zájem být členem YMCA a ještě k tomu aktivním a ještě navíc snažit se nalákat další Ymkaře do naší organizace? Nešlo by se obejít úplně bez organizace a členství?

Organizace vychází z řeckého slova organon, ze kterého je české slovo orgán. Orgány jsou součástí živých organismů, jako jsou živočichové a rostliny. Každý organismus je složen z orgánů, které podporují jeho vlastní život, rozvoj, vývoj, rozmnožování atd. Všechno je to dokonale provázané, vzájemně na sobě závislé a bez některých orgánů, organismus není schopen života a hyne.

YMCA je organismus. Není to suchá, zkostnatělá struktura, bez hnutí a života. Naopak YMCA vznikla jako hnutí, ve kterém byla vždy silná vůle po kultivaci člověka ve třech oblastech člověka duše, těla i ducha. Členství (být jedním z orgánů) má smysl pouze tehdy, pokud organismus žije. A organismus žije, pouze pokud tělesné orgány fungují, jsou živé a dělají to, k čemu byly vytvořeny. Apoštol Pavel píše do Korintu, že Bůh uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce a dohromady tvoříme jedno tělo.

Ano, každý jsme originál, odlišujeme se, jsme ne-stejní, ale jenom spolu můžeme být dostatečně silní, odolní a živí, schopní pohybu. Jeden je mozek, druhý je hlava, která ho chrání. Třetí je ruka, která může věc udělat, další je noha, která do všeho může vstoupit či naopak kopnout, a jsme opět na začátku. Navzájem se k životu potřebujeme.

Radislav Novotný

Nemá cenu být ruka, když jí nejsi. Zbytečné je být hlavou, pokud na to nemáš. Nemusíš se nechat natlačit do funkce, pro kterou nejsi „stvořen“. Buď v Ymce tím, kým skutečně jsi. Tím, čím jsi obdarován/a, pomáháš ostatním v těle (organizmu/organizaci). A dohromady (divme se) to bude fungovat tak, že rosteme, fungujeme, žijeme jako hnutí. Přebujelá organizace ničí život a vede ke zkosnatění. Úplná neorganizovanost vede k chaosu a tělu postupně selhávají orgány, až nakonec zemře. Zlatá cesta je najít minimální organizovanost, která nezatíží orgány (členy), ale zároveň dostatečně podporuje vlastní život orgánů tak, aby dělali to, k čemu jsou.

YMCA byla odjakživa organické hnutí. Naprosto chápou dnešní averzi vůči organizaci a organizování. Akorát zapomínáme, že abychom mohli zdravě fungovat, musíme být zdravě organizováni – stejně, jako je organizován živý organismus. Musíme mít ty nejlepší orgány (lidi) mezi sebou jako součásti těla. Musí to být zdravé tělo, o které je dobře pečováno. Tedy chce to mít mezi sebou nové členy a mít zájem jeden o druhého.

V r. 1851 přijali Ymkaři v Londýně motto: „Aby všichni jedno byli...“ (J 17). Nejde o to, abychom byli šedivá kaše jedné chuti, ale abychom my, každý jiný (originál), byli vzájemně propojení, sjednocení, a tak vytvářeli živý organismus/organizaci, která svým zápaem promění celou společnost.

Radislav Novotný

YMCA Facebook

Přestože v YMCA preferujeme osobní kontakt, svůj profil má na facebooku samozřejmě i YMCA v ČR.

Očekávali jsme stého fanouška a stala se jím Jarka Honsová z YMCA Husinec.

GRATULUJEME!

... A kdo pak bude dvoustým? :-)

Kurz činného člena

Kurz činného člena YMCA probíhal přes celý víkend 21. – 23. října 2011. Pro mne a několik dalších ymcařů z Prahy započal už brzy odpoledne v pátek, kdy jsme se nalodili do auta a vyrazili směr Brno. Cesta směrem na Brno v pátek odpoledne je vždy více než zajímavá, ale i přesto se nám podařilo dorazit včas. Hned při příjezdu na místo konání – do Čučic – nás okouzila tamní přírodní scenérie. Hluboké údolí s tekoucí malou říčkou lemované strmými kopci porostlými smíšeným lesem. Uprostřed se nacházela louka s několika roztomile vyhlížejícími chatami.

Jedna z nich patří YMCA T.S. a to byl náš cíl. Krásné nebylo jen venkovní okolí. Krásně a příjemně nám bylo i uvnitř chaty. Nic zde nechybělo. Velká místnost pro konání školení, menší pokoje pro přenocování, sprchy „...a čistý záchody to mám rád“. Také kuchyně byla brilantní – a to především díky dvěma kuchařům, kteří nás celý víkend rozmazlovali neuvěřitelně dobrými pokrmy.

Hned první večer jsme započali znovu-poznávat svou osobnost skrze různé psychologické hříčky a testy. Některé z nás překvapilo, že při takových testech došlo také na matematiku. Situaci naštěstí blesku-rychle některým vyřešily kalkulačky na mobilních telefonech a mohlo se pokračovat se zábavou dále. Ano, opravdu jsme se výborně bavili celý víkend a nejednou zplna hrdla zasmáli. Lektoři sršeli vtipnými hláškami i v sobotu večer, kdy už na nás pomalu začínala padat únava po celodenním soustředění nad různými okruhy témat. Témata, ač pro mnohé známá, tak byla důsledně lektory připravena a díky tomu jsme mohli proniknout hlouběji a dozvědět se další nové zajímavosti. Vždy také byl otevřený prostor pro naše případné dotazy, či témata k diskusi. Této možnosti jsme v hojné míře využívali a zvědavě se dostali i k neplánovaným tématům, která nás zajímala. Celodenní školící maratón, který byl přerušen ranní rozvíčkou a odpolední procházkou, abychom protáhli i svá těla, jsme zakončili příjemně společně u táboráku opékáním buřtů.

Další den byla neděle. Mírně jsme si na začátku „dne odpočinku“ přispali, což bylo příjemné. Následovala rychlá snídane a již se vše začalo chystat pro bohoslužbu. Slovem nám posloužil zasluožilý tensingář a farář z Vrchlabí Petr Chlápek, kterému za tuto jeho službu chci tímto poděkovat. Zaznělo mnoho podnět-

ného i povzbudivého. Po tomto dopoledním ztišení, které bylo doprovázené zpěvem písní za doprovodu kytary, přišla na řadu méně příjemná činnost – uklízení a balení. Před odjezdem jsme si ještě každý napsali test, který měl prokázat, jak dobře jsme se proškolili. Výsledkem byla vzájemná gratulace a předání certifikátu svědčícího o splnění školení.

Nikomu se příliš nechtělo domů. Přesto nadešla chvíle loučení. Sešla se nás na tomto školení dobrá parta ymcařů a myslím, že budu mluvit za všechny, když řeknu, že takováto školení bychom rádi zažívali častěji. Proto děkuji ústředí YMCA ČR a všem lektorům, kteří celou tuto akci připravili a uspořádali a do budoucna jim přeji mnoho dalších takových prima úspěšných školení a akcí.

David Strádal, foto: J. V. Hynek a Petr Chlápek

Výchovně vzdělávací program přijat!

YMCA v ČR přijala letos v Brně na valném shromáždění dokument Výchovně vzdělávací program YMCA. O jeho vzniku jste byli pravidelně informováni a mnoho z vás na jeho vzniku spolupracovalo. Všem těmto spolupracovníkům děkujeme!!!

Celý tento dokument je dostupný na webu dokumenty.ymca.cz v sekci Výchova a vzdělávání. Co to Výchovně vzdělávací program YMCA je a proč je pro nás důležitý?

Co je Výchovně vzdělávací program YMCA?

- ▶ chceme ukázat navenek, čím je YMCA jiná
- ▶ systém, ve kterém jde o kvalitativní parametry aktivit YMCA
- ▶ systém, který dává prostor každému pro formulování vlastních priorit pro práci v YMCA
- ▶ systém, který ukazuje směry, kam chce YMCA v aktivitách jít (= cíle) a kam chce v ideálním případě na konci věkových období dojít
- ▶ (= očekávané výsledky)
- ▶ ale svou cestu už si musí najít každý sám
- ▶ fungování systému je tedy založeno na samostatnosti každého vedoucího aktivity

Proč YMCA potřebuje VVP?

- ▶ potřebujeme v dnešní době umět vykazat kvalitu
- ▶ stoupá poptávka po organizacích, které umí zajistit kvalitní aktivity a umí tuto kvalitu vykazat (= standardizace organizace)
- ▶ obdobné dokumenty už mají (nebo na nich pracují) ostatní organizace
- ▶ potřebujeme to pro nové dobrovolníky a pro posílení vlastní identity

Kdo VVP YMCA vytvořil?

- ▶ tento program vytvořili zástupci KČ, kteří se přihlásili ke spolupráci, nebo se na práci podíleli v rámci společných setkání:
  - valná schůze 2008 (dokumenty Programy, Společensství, Identita)
  - SeZam 2009 (témata YMCA)
  - pracovní skupina cíle (únor – červen 2010) a pod vedením A. Gröschlové:
  - valná schůze 2010 (výchovně vzdělávací strategie YMCA)

- SeZam 2010 (očekávané výsledky)
- část podkladů byla získána na Setkání YMCA 2010

Co VVP YMCA obsahuje?

Představuje systém, jehož obsahem je popis procesu pro naplňování poslání YMCA. Postupujeme od celku směrem k detailu:

- ▶ Poslání YMCA
- ▶ Na základě poslání formulovaná témata pro oblasti ducha, duše, těla, + svět (zpracováno: SeZam 2009)
- ▶ Pro jednotlivá témata byl zpracován soubor cílů, každému tématu odpovídal 1 až 3 cíle (zpracováno: pracovní skupina cíle)
- ▶ Následovala diskuze ke kategoriím aktivit, výsledkem je 8 kategorií aktivit YMCA (zpracováno: pracovní skupina + valná schůze 2010)
- ▶ Pro tyto kategorie aktivit byly vybrány ze souboru cílů priority – které cíle jsou pro danou kategorii nejdůležitější z hlediska jejího obsahu = výchovně vzdělávací strategie YMCA (zpracováno: valná schůze 2010)
- ▶ Následuje část největšího rozsahu – tzv. očekávané výsledky: zde je podle jednotlivých věkových kategorií (v úvodu charakteristika věkové kategorie) v pořadí kategorií aktivit (tj. vzdělávací programy, hudební programy, kreativní programy... sociální služby) formulováno, jak bychom si představovali „výsledný produkt“ (účastníka aktivity YMCA) – (není to nic teoretického, největší část byla zpracována na SeZamu v roce 2010 + pro doplnění byly využity jako podklady zejména Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání a pro předškolní vzdělávání)

Jak hodnotit VVP YMCA?

- ▶ zkoumat, zda tento celek vyjadřuje jinakost a rozmanitost YMCA
- ▶ zkoumat u sebe, jaké příležitosti dokument nabízí:
  - a. YMCA v ČR jako celek,
  - b. mému kolektivnímu členu
  - c. mně osobně
- ▶ dávat připomínky k nesrovnalostem

Proč to není „Výchovný systém“?

problém je v termínu:

► „výchovný systém“ je prvorepublikový termín, který v současnosti není v souladu s obsahem předkládaného dokumentu

► „výchovný“ se omezuje na mládež, YMCA by v době růstu významu celoživotního učení měla umět prodat své přednosti, tj.

- i v dětských a mládežnických kategoriích jsou v aktivitách rozvíjeny takové dovednosti, že se jedná o činnost nejen výchovnou, ale i vzdělávací
- YMCA je výjimečná tím, že přes převahu aktivit pro mládež nabízí aktivity pro všechny věkové kategorie

Co bude na VVP navazovat?

► program ukazuje směry, kam se chceme v aktivitách YMCA vydávat

► navazovat na něj budou metodické materiály:

a. studijní texty ke školením

b. metodické listy k Výchovně vzdělávacímu programu

► chceme, aby nově příchozí vedoucí do YMCA měl k dispozici příručku pro vedoucího YMCA (rozsah cca 100 stran).

Andra Gröschlová, foto: J. V. Hynek

V Třebechovicích pro Kuře

Už po třinácté pořádala YMCA Třebechovice benefiční akci pro Pomozte dětem! 9. října 2011 to byl klavírní recitál s názvem „Poetická hodina u klavíru“. Skladby J.G. Händela, D. Scarlattiho, A. Grünfelda, Smetany, A. Dvořáka, F. Chopina, J. Suka a dalších v podání Ladislava Vaňka si do evangelického kostela přišlo poslechnout téměř 70 lidí, věkem od 3 týdnů po cca 85 let. Benefici pod záštitou MUDr. Jiřího Štětiny, poslance Parlamentu ČR mediálně podpořil Český rozhlas Hradec Králové.

Výtěžek ze vstupného a sbírky činil 3227 Kč a byl věnován na konto 14. ročníku celonárodní sbírkového projektu Pomozte dětem!. YMCA Třebechovice podporuje tuto sbírku od jejího druhého ročníku (1999) a dosud odeslala výtěžky z obdobných akcí ve výši 67 817 Kč.

V minulosti na našich benefičích účinkovali Sváta Karásek & Pozdravpámbu, A. Strojček s J. Molavcovou, Štěpán Rak, T. Fischerová s E. Rattayem, L. Havelková s L. Vaňkem, E. Hencychová se S. Klecan-drem, Peregrino kvarteto, J. Králík & Rowdy Ras-cals, J. Svěčený s J. Navrátilovou, J.M. Rak, Oboroh a Julek Šimko & Počmáraná.

Ladislav Vaněk (YMCA Třebechovice) absolvoval Konzervatoř v Teplicích jako žák významného českého klavíristy a pedagoga Miloslava Mikuly. V minulosti doprovázel mj. herečku ND Libuši Havelkovou v komponovaném pořadu o Bedřichu Smetanovi, od r. 2001 vystupuje na samostatných i kolektivních koncertech v SRN (Dražďany, Bad Füssing) a věnuje se také pedagogické činnosti v oboru hry na klavír. Hudbě se nevěnuje profesně, ale má ji jako koníčka a pro potěšení své i druhých.

Jaroslav Matuška, YMCA Třebechovice

Všem vedoucím celoročních skupin YMCA

YMCA má podle posledního výkazu vnitřních grantů přes 360 celoročních skupin, které vede kolem 270 vedoucích. Je tedy nutné dobře se připravit na blížící se konec roku!!!

S blížícím se koncem roku totiž stoupá adrenalin ve všech organizacích. Nejenže je třeba zrealizovat všechny naplánované akce, ale je třeba také je vykázat. Mnohým vedoucím však trhá srdce proces, ve kterém se pravidelné schůzky party kamarádů ztrácí v jednom řádku excelové tabulky... Od letošního roku se však přeci jen něco mění. Nyní by měli všichni zbystřit. ZMĚNA? Ve snaze dostat do výkazu trochu srdce, přibylo v tabulce pár okýnek, kterým je třeba věnovat pozornost a péči. Jak na to?

1. Vezměme na vědomí, že na valném shromáždění letos v Brně přijala YMCA v ČR dokument Výchovně vzdělávací program YMCA, protože jeho členění se odráží ve výkazu vnitřních grantů. Celý tento dokument je dostupný na dokumenty.ymca.cz v sekci Výchova a vzdělávání.

Tento dokument přináší nové členění aktivit v YMCA. Jsou to:

► kategorie aktivity rozlišujeme:

1 = vzdělávací programy, 2 = hudební programy, 3 = kreativní programy, 4 = sportovní a pohybové programy, 5 = rodinné programy, 6 = klub, 7 = outdoor a skauting a poslední 8 = sociální služby

► věková kategorie (jsou stanoveny volně, příslušnost hraničního věku závisí na charakteru skupiny):

1	do 3 let	děti
2	3–6 let	předškoláci
3	6–11 let	mladší žáci
4	11–15 let	starší žáci
5	15–20 let	mládež I.
6	20–26 let	mládež II.
7	26–45 let	dospělí I.
8	45–65 let	dospělí II.
9	nad 65 let	senioři I.
10	nad 75 let	senioři II.

Ujasněte si, do kterých dvou (nebo více) kategorií patří vaše skupina. Uvádíme několik příkladů:

PF: 1: rehabilitační cvičení pro ženy, ve skupině jsou ženy ve věku 15 až 70 let.

- kategorie aktivity = 4
- věková kategorie = 5,6,7,8,9

PF2: kroužek keramiky pro děti ve věku 8 až 12 let

- kategorie aktivity = 3
- věková kategorie = 3,4

PF3: cvičení maminek s dětmi ve věku 1 až 2 roky

- kategorie aktivity = 4
- věková kategorie = 1

2. Začněte vyplňovat list Evidence činnosti YMCA pro svou celoroční skupinu. Vyplňte modré políčko (= kategorie aktivity) a oranžové políčko (= věková kategorie). Pokračujte známými kolonkami: kolektivní člen, název aktivity, termín konání, vedoucí aktivity. Následuje POZOR DALŠÍ ZMĚNA! – profil aktivity. Zde máte možnost stručně charakterizovat svou skupinu a formulovat nějaké konkrétní výsledky či plány pro budoucí plány!

3. Nyní se vraťte ke kolonkám vpravo nahoře. Vyhledejte list Cíle aktivit. V klidu si ho projděte, přemýšlejte u toho o svých prioritách, co je pro vás v YMCA podstatné, co hodnotíte jako podstatné pro svou skupinu a vyberte z jednotlivých částí – duch, duše, tělo a svět, tedy z každé této oblasti tři cíle, které jsou pro vaši skupinu určující. Výběr zaznamenejte do listu Evidence činnosti YMCA a zkontrolujte jej také do hlavní tabulky výkazu (to kvůli celkovému statistickému zpracování).

Pak zbývá doplnit počet vedoucích, počet účastníků a jejich seznam. To je známé.

NEPŘEHLÉDNĚTE však kolonku s pojmem autoevaluace = sebehodnocení. To už je jen taková třešnička na ymkařském dortu! Vytvořili jsme zde prostor pro stručné osobní sdělení vedoucího. Podělte se s námi o své úspěchy!

Na základě zkušeností s tímto způsobem vykazování budeme hledat možnosti jak více přiblížit konkrétní zkušenosti vedoucích napříč jednotlivými kolektivními členy YMCA!

Ve stínu javorového listu

1. část

Brány světa se otevírají

Kromě dovozu Coca-Coly a dalších západních vymožeností, umožnila nám revoluce na konci devadesátých let minulého století ještě jednu věc: Svobodu cestovat přes hranice. Svět se tak dnes stává díky letecké dopravě menším a menším a dostat se můžete prakticky kamkoliv. Přesto jsem stále někdy zklamán, když vidím žalostně malý zájem a využití této možnosti, a to především u mladých studujících. Sám si však uvědomuji, jaké obavy jsem ze zahraničního výjezdu měl a že jsem vlastně využil až svoji poslední šanci.

Svími rodiči jsem byl veden ke vzdělání již od malička a výjezd do zahraničí k tomu skoro neodmyslitelně patřil. Nikdy jsem si však neuvědomoval dostupnost této možnosti a má lenost mě držela v pohodlí domácího křesla. Nicméně po jedné z trpkých životních partnerských zkušeností se zlomila jakási pomyslná hranice a najednou jsem chtěl zkusit všechno.

Svůj první pokus o výjezd do zahraničí jsem uskutečnil

na konci bakalářského studia. Výjezd v prvním ročníku magisterského studia se zdál ideální. Člověk ještě nemá příliš starostí s přípravou diplomové práce a spoustu předmětů může případně opakovat. Má škola nabízela mnoho různých výjezdů v rámci programu Erasmus do celé Evropy a tak jsem neváhal a podal si přihlášku na tři různé školy. Svou přípravu jsem však těžce podcenil a po tříleté odluce od používání anglického jazyka jsem těžce pohořel u jazykového testu. Zájem o program Erasmus je celkem velký v poměru na jednoho uchazeče. V mém kole se zúčastnilo testu přibližně 160 studentů. V každém případě v poměru ke 20 000 studentů celkově to je skutečně chabé necelé jedno procento. Tuto výzvu jsem tedy nechal ladem.

Svůj druhý pokus jsem se snažil využít již lépe. Vyhrabal jsem pavučinami pokrytou Murphyho učebnici angličtiny, kterou mohu vřele doporučit každému, kdo si chce obnovit své znalosti angličtiny. Učebnice se prodává ve dvou dílech a doposud jsem se snad nesetkal s lepší cvičnicí pro domácí samostudium. Záro-

veň jsem si zjistil, že má univerzita nabízí daleko více výjezdů, především mimo Evropu. Jedinou nevýhodou jest, že přihlášky do programu Erasmus bývají většinou na podzim, rok před odjezdem. Přihlášky mimo Evropu však až na jaře. Student si tak musí někdy určit priority, zda se mu vyplatí odmítnout případný výjezd do Evropy a čekat na nejistou možnost mimoevropského výjezdu. Nicméně jsem skutečně neprohloupil. Testy z angličtiny dopadly dobře a dostal jsem se do druhého kola. V podzimním kole jsem se přihlásil do Austrálie a Anglie (jediné dvě aktuální možnosti studia v angličtině). Druhé kolo se sestávalo z příjemného rozhovoru s rodilým mluvčím a dalšími profesory z fakulty. Nicméně však nedokážu posoudit, podle čeho jsme byli nakonec hodnoceni. Rozhovor byl velmi krátký a člověk se mnohdy ani nedostal ke slovu... Druhým kolem jsem bohužel však neprošel. Z přihlášených 120 lidí se dostalo pouze prvních 10 a tak jsem odcházel z nadějí, že jaro přinese kromě příznivějších teplot i příznivější nabídky.

Na jaře jsem se chystal na podání přihlášky do Kanady a Ruska (jediný další jazyk, ve kterém jsem schopen více, než poprosit o hotdog a hranolky). Výhodou mimoev-

ropských výjezdů je, že není potřeba procházet žádným výběrovým řízením na straně fakulty. Pokud hodláte studovat v angličtině, je potřeba získat potvrzení o způsobilosti komunikace v daném jazyce. Toho se mi dostalo díky úspěšnému absolvování testu na Erasmus. Pokud chcete studovat v jiném jazyce, stačí pouze potvrzení od vedoucí osoby daného jazyka na fakultě. Profesori bývají v tomto ohledu velmi vstřícní. Zbytek zařizování je však již složitější. Každý program, země i škola mívají většinou rozdílné požadavky na seznam dokumentů a potvrzení, které musíte k přihlášce podat. Je to mnohdy značně nepohodlné a bohužel i proto studenti většinou preferují pouze Erasmus, kde za vás vše zařídí škola. Nával na tyto výjezdy je však o poznání menší. Pokud je studentů více, než daná škola nabízí míst, provádí cílová univerzita vlastní výběrové zařízení. Několikatýdenní čekání na výsledky je většinou nervozita sama, o to radostnější je však potom velká obálka s mezinárodním razítkem a veselým papírkem uvnitř: „Your are in!“. Přijali mne nakonec do Ruska i do Kanady, ale díky přibuzenstvu na východní straně jsem se rozhodl pro variantu jinak obtížně dostupnou – Kanadu.

Přípravy

Přijetí však bohužel starosti nekončí, ba naopak, možná teprve začínají. U mimoevropských studií je nevýhodou, že není automaticky vyřešené ubytování, dotace jsou řešeny jiným způsobem a student si musí zařídit vše sám. V podstatě podáním žádosti skončila prakticky veškerá moje komunikace s mojí domácí univerzitou. V doručených vstupních materiálech a na internetových stránkách jsem si tedy začal pracně vyhledávat, jak si mám vybrat předměty, jak se mohu ubytovat.

V rámci bilaterálních dohod většinou nemusíte platit žádné školné. O to více se vám to však prodraží na ubytování a stravě. Univerzita, na kterou jsem byl přijat, nabízí ubytování přímo v areálu univerzitních prostor. Celý komplex se sestává z akademických prostor a k nim přilehlých „kolejí“, zde tzv. residences. Jelikož mé finanční možnosti nejsou nijak závratné, našel jsem si nejlevnější z budov, bydlení ve dvoulůžkovém pokoji, ve kterém ubytování vyjde přibližně na 68 000 Kč včetně stravy za jeden semestr (4 měsíce). Strava na kampusu je zde nazývána „meal plan“. V areálu se nachází jídelna, kam máte přístup od půl osmé od rána, do půl dvanácté večer, a je pouze na vás, kolik toho sníte. V rámci těchto poplatků máte též internet na koleji, veškerou elektřinu, teplo a především četné kluby a sportovní komplexy. Pokud k tomu člověk připočte letenku, zdravotní pojištění pohybující se okolo 5000 Kč na semestr, vyřízení víza, brzy se přiblížíte šestimístné částce. Rozhodně musím podotknout, že včasná rezervace letenky vám ušetří nemalou částku.

Vaše náklady vám bohudíky většina českých univerzit odlehčí. Každá škola má grantový program na mezinárodní výjezdy. V případě ČVUT je to 10 000 měsíčně. Dále dnes studenti mnohdy zanedbávají nejruznější nadace, jako je Vize 97, Font manželů Klausových, Sophia a další. Mnohdy je těžké v nich uspět a mě osobně se to nepodařilo. Rozhodně však stojí v tomto případě vyzkoušet každou možnost.

A když už vyřídíte všechny finanční záležitosti, je potřeba si vytvořit studijní plán, vědět co chce člověk studovat,

za co by si to rád nechal uznat doma, nechat se všechny plány a tabulky potvrdit příslušnými proděkany a zkrátka být zadobře s domácí fakultou.

A nakonec? Nakonec se hlavně zabalit. Zabalit se na semestr nebo rok a přitom se vlézt do 23 kg leteckého limitu je nemožné. Buďte si tedy připlatek za druhé zavazadlo nebo počítejte s nákupy v cizině. A teď už můžete vyrazit...

(Jaký byl úlet z domoviny? – Pokračování příště)

Filip Rajnoch, foto: autor textu

I v roce 2011 a 2012 s YMCA do zahraničí!

Ani příchod podzimu a zimy jistě neznamená, že ymkaři zůstanou doma za kamny! Proto jsme tu s nabídkou dobrovolnických pobytů a projektů v tomto i příštím roce!

► Od února je možné vyjet minimálně na 2 měsíce do anglického outdoorového centra YMCA Lakeside. Jedná se o dobrovolnickou pozici s kapesným 45 liber týdně. Dobrovolníci vykonávají práce spojené s údržbou centra. Na příští rok hledají v Lakeside dobrovolníky na celou sezónu (od února do října) na práci v obchodě či skladu outdoorových potřeb.

► Dobrovolníky na 10-12 měsíců přijímají také v outdoorovém centru irské YMCA v Greenhillu. Nástupní data jsou každoročně září, leden nebo březen. Předpokládá se poměrně slušná znalost angličtiny.

► Dánská škola in Loegumkloster přijímá zájemce o studium v jarním semestru od 8. 1. do 2. 6. 2012.

► YMCA v ČR jako vysílající organizace Evropské dobrovolné služby Vás může poslat na dlouhodobý pobyt do neziskovky jinde v Evropě. Další informace najdete na www.mladezvakci.cz, celé spektrum možných dobrovolnických pozic pak na adrese www.evdatabase.eu. S hledáním rádi pomůžeme. POZOR NOVINKA! O zážitcích námi vyslaných dobrovolníků si můžete přečíst na blogu evs-ymca.blogspot.com.

► Krátkodobé pobyty nabízí Synergy Group, která pořádá tradiční sebezpůsobovací kurzy v Ommenu. V současné době jsou volná místa na tyto kurzy:

- Practicing Coaching 14.–20. 1. 2012 – trénink pro pracovníky se znevýhodněnými skupinami či jedinci, vyžadována zkušenost s koučinkem.
- Group Wise, 8.–15. 3. 2012 – trénink pro pracovníky s mládeží.

Aktuální nabídku tréninků naleznete také na <http://www.oldevechte.nl/trainings.html>.

Olde Vechte nabízí pro ty, kdo již absolvovali některý trénink a je jim do 30 let, EVS pobyt začínající vždy v květnu nebo září na 12 měsíců.

Přijímáme rovněž předběžné přihlášky na projekty chystané na rok 2012:

► Projekt „Power On“ organizovaný Olde Vechte (Nizozemí) zaměřený na práci s médii a virtuálním prostředkem jako prostředkem k proměně našeho okolí. Na projekt hledáme 3 zájemce, kteří by se zapojili do všech jeho fází – v březnu v Ommenu, na jaře v Praze a v červnu opět v Nizozemí.

► Projekt „ULTRA Beyond Exclusion“, který se bude konat v květnu v Bretagni. Hledám 2 zájemce z řad pracovníků s mládeží a aktivních dobrovolníků, kteří by se rádi dozvěděli více o neformálním učení.

► Projekt „Video – Essential Tool in Youth Work“, který se bude konat v dubnu na Slovensku. Jedná se o pokračování úspěšného projektu z letošního léta. Jak napovídá název, půjde o použití videa v práci s mládeží. Hledáme 2 zájemce.

► Projekt „Value in Diversity“ v maďarské organizaci Egyesek. Jedná se o sedmidenní setkání pracovníků s mládeží a dobrovolníků v březnu 2012 za účelem sdílení znalostí o sociálním začleňování a diverzitě.

► Projekt „Make CONTACT Together“, který se bude konat v únoru v Praze a na Mělníku a je zaměřen na sdílení zkušeností a navazování mezinárodních kontaktů.

► V létě 2012 opět bude tábor in Michelstadu, kam hodláme vyslat 2 vedoucí a 8 účastníků.

S dotazy či připomínkami se bez váhání obraťte na zahraničního sekretáře Alžbětu Čechrákovou YMCA v ČR na ymca@ymca.cz nebo tel: 224 872 044.

Nejlepším pramenem informací o zahraničních programech in YMCA je stránka <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/> či Facebook YMCA v ČR – najděte si nás a staňte se fanoušky!

Říjen 2011 očima TenSingu Tyjátr:

Víkendovka TS Tyjátru a TS Černilova

Na víkendovém soustředění v Moravské Třebové (7.–9. 10. 2011) bylo jako v pohádce – bydleli jsme na faře ve vesnici Gruna a celá víkendovka byla v duchu filmu Narnie.

Poté co jsme přijeli, jsme se na tento film požívali a zbaštili vynikající večeři. Další den ráno nás venku čekala hra, která nás probudila víc než jakákoliv rozcvička. Byli jsme celí od bláta díky tomu, že jsme nedopatřením běhali i po zabláceném poli a nechtěně jsme si šlapali po nohách. Následoval den plný písniček, tance, muzikálů, kapely... a prostě jsme si užívali tu skvělou tensingovou náladu a zábavu při hrách. V domě, v kterém jsme bydleli, nám vedoucí připravili dva pásy označené izolepou. Jeden byl zpívací a vždy když jsme jím šli, museli jsme si zazpívat. A v tom druhém pásu jsme museli všechno dělat pomalu.

V sobotu jsme k obědu měli bramborovou polévku a jako další chod byli modré brambory, což je velmi unikátní jídlo, které se málokde vidí (nebojte, nebyly otrávené). :-)

Odpoledne jsme zavítali přímo do Narnie v podobě zábavné hry s vyvrcholením skvělého rýžového nákypu. Po tom co jsme se pořádně nadlábili, bylo zamyšlení, při kterém jsme do velkého nakresleného těla panáčka vepisovali různé verše z Bible.

Na závěrečné večerní párty, při které si každý mohl dělat, co chtěl, nemohly chybět ani brambůrky, gumíci a kofola. Tento večer jsme si užili nevídanou zábavu v podobě nepřestávajícího smíchu. Potom jsme šli spát s dobrou náladou a skvělým pocitem po krásném dnu. Ráno jsme se časně probudili a sbalili si věci. Pak jsme se nasnídali a naautili jsme se do aut a vyrazili jsme do kostela na mši, kde měl zdejší kněz zajímavé kázání a kde jsme my TS Tyjátr a Černilov zahráli a zazpívali pár písniček.

Po skončení mše jsme se nasvačili a rozjeli se zpátky domů. Byla to skvělá víkendovka, kterou by jsme asi všichni chtěli prožít znovu.

společnými silami napsaly tensingářky Natálka a Zuzka

Tensingový festival 2011 Opava

Každý rok se někde po Čechách pořádá tensingový festival. Letošek byl zajímavý tím, že to byl úplně první festival našeho TenSingu Tyjátr. Festival se konal v Opavě od 27. do 30. října 2011. Rádi bychom se s vámi podělili o to, jak jsme se měli, a tak vám krátce shrneme, jak to všechno vlastně bylo.

Ve čtvrtek ráno jsme se šťastně shromáždili na hlavním nádraží. Poslali rodiče domů a vyjeli směr Opava. Čekala nás dlouhá cesta. Kdo je chvíli v TenSingu tak ví, že tensingáři se umí zabavit. A tak to netrvalo dlouho a kytara byla venku z futrálu a s ní spousta sladkostí a jídla co nám doma přibalili.

O publikum nebylo nouze, protože takové malé děti s kytarou upoutají pozornosti jako cirkus. Zdárně jsme dorazili do Opavy, kde už na nás čekali organizátoři festivalu, kteří nás ubytovali a my ze sebe mohli konečně shodit všechny těžké bagáže. Hned první večer se představovali některé z tensingových skupin. Poté bylo zamyšlení a šup do hajan, neboť všem se po dlouhé cestě zavírala očka. Druhý den nás čekaly různé workshopy, které jsme si vybrali a kde jsme se učili nové věci, zpívali, tančili nebo sportovali.

Odpoledne jsme také měli koncert jako TenSing Tyjátr spolu s TenSingem Černilov. I přes velkou nervozitu se nám podařilo nic moc nesplést a odcházeli jsme z podia s velkým potleskem. Byl to krásný koncert a všichni jsme byli moc nadšení. Během dne jsme se také učili megas-

borový tanec a písně, které jsme uplatnili hned následující den v sobotu na koncertě v nákupním centru. Celkem na festivale bylo asi sto třicet účastníků a tak o zábavu nebyla nikdy nouze. Po třech dnech plných hudby, tance a přátel jsme se museli rozloučit a odjet zpátky do svých domovů. Avšak než bude další akce, můžeme vzpomínat, prohlížet si fotky a videa a těšit se na další setkání a našimi vzdálenými spřátelenými TenSingy. :-)

tensingářka Kačka foto: archiv autorky

TS FESTIVAL 2011

Že jste na konci října nevěděli co dělat, zažívali jste podzimní chmury nebo se dokonce nudili? Chyba! Ti z vás, kteří využili podzimní prázdniny smysluplněji a svůj volný čas strávili na TS festivale, který se konal v Opavě od 27.–30. října, rozhodně neprohloupili.

Na této jedinečné akci jste se mohli potkat s lidmi z českých i slovenských tensingů, zúčastnit se více než 30 WS a v neposlední řadě shlédnout přehlídku koncertů všech přítomných tensingových skupin. Příjemnou atmosféru doplňovala zajímavá zamyšlení. Naše společné zkoušky vyvrcholily velkolepým koncertem v obchodním centru Silesia, kde se kromě společných písní prezentoval i festivalový tanec a několik WS.

Přesto, že příprava celého festivalu byla jistě náročná, ohlasy zúčastněných a slzy při loučení jsou jasným důkazem toho, že práce organizátorů měla smysl a za to jim patří velký Dík! :-)

Tyto čtyři dny nabitě hudbou a pozitivní energií pomohly nám všem načerpat energii na přicházející sněhové měsíce. Za rok se na vás všechny těším znovu... mějte se krásně a „sing it for the world“.

Kateřina Moravcová, foto: autorka textu

Minidotazník

► Zdenka Praisová – TS Ostrava Centrum
**Jaké bylo stát před tak velkým sborem?
Chtěla by jsi, aby váš TS měl tolik členů?**

Zdenka: Být před tolika lidmi, by mě jindy znervózňovalo mnohem víc, ale na festivale tomu tak nebylo, protože jsem stála před tensingáři. Přesto, že jsem většinu neznala osobně, nepřipadali mi cizí. To, že jsem věděla, že se věnují tensingu, hrají v kapele, dirigují nebo dělají tanec, mi dodávalo pocit, že se známe. A k druhé otázce, kdyby mělo Centrum tolik lidí, sbor by byl silnější po pěvecké stránce, ale možná by nás to oddálilo. Neměli bychom možnost znát se tak dobře, jak je tomu teď.

► Terka Rossi – TS Ostrava Poruba
**Proč jsi se rozhodla jet na TS festival
a doporučila by si ho svým přátelům?**

Terka: Do TS chodím už hodně dlouho a na festivale jsem ještě nebyla, takže když se naskytla příležitost, stačilo přemluvit rodiče a bylo to. Navíc jsem neměla plán na prázdniny a na festival jsem se moc těšila. A mým kámošům bych festival určitě doporučila, protože to je něco, co k tensingu patří.

Neveklov, obec ve které chceme žít společně!

Zasazený do krásné přírody středních Čech, na procházce od vodní nádrže Slapy do Benešova, mezi kopečky, posazené jest Město Neveklov. Čítá skoro dva a půl tisíce obyvatel a je domovem YMCA Neveklov, malého, nestarého, leč živého kolektivního člena, o kterém bych dnes rád zanechal pár řádků.

YMCA Neveklov není nijak historicky podmalována, ani nevznikla za demonstrací, dobročinných akcí na pomoc utečencům apod. Vznikla z toho nejjednoduššího a zároveň nejhezčího nápadu: dělat něco pro děti.

Několik místních křesťanských rodin se zde na přelomu tisíciletí začalo scházet s myšlenkou, že by bylo fajn udělat nějakou akci, na které by se děti sešly a pobavily. A tak nezůstalo u jedné a akcí se začalo tvořit více, převážně jednoduchých. Taková činnost už zasluhuje ale větší organizovanost, a tak myšlenka nad zaštiťujícím sdružením, které by tak mělo možnost lépe komunikovat s vnějším či získávat zdroje, na sebe nenechala dlouho čekat.

Do této situace vpadla Markéta Doušová, která měla zkušenosti s vedením v YMCA České Budějovice. A jelikož Neveklovští nebyli nijak proti „naším“ ideálům, 7. 10. 2004 vzniklo občanské sdružení Neveklov, které však od počátku mělo za cíl stát se kolektivním členem YMCA v ČR. Svou touhu naplnili skoro přesně o rok později a od podzimu 2005 je máme mezi námi.

Jak už bylo nastíněno výše, YMCA Neveklov si zakládá na rodině, a tak se akce točí převážně okolo ní. Již od počátku se pořádaly jednodenní akce jako Den dětí, společný silvestr rodin, živý Betlém a další. Časem se pak ale přidaly např. srpnové rekreace na tábořišti Vlčice. Účastníky tvoří z velké části právě rodiny, společenství však doplňují mladí lidé, lidé ve středním věku nebo lidé s různými zdravotními hendikepy. Rozmanitost účastníků přináší zajímavé a přínosné výsledky každého soustředění.

Od roku 2006 pak funguje v prostorách kina Neveklov mateřské centrum. Centrum se soustřeďuje na rodiče na rodičovské dovolené. Poskytují sociální zázemí pro všechny členy, které je důležitým faktorem před izolací během mateřské dovolené. Taktéž pro ně YMCA

Neveklov připravuje rozmanité programy na rozvoj kreativity, podporu informovanosti apod. Rodiče zde mají možnost diskutovat se sociální pracovníci, lépe se adaptovat při návratu do zaměstnání a pro děti se zahájil i provoz divadélka.

Centrum však nabízí i aktivity mimo okruh mateřské dovolené. Probíhají zde kroužky s prvky arteterapie pro předškolní a školní děti nebo vzdělávací kurzy, především angličtiny, které rozvíjí spolupráci centra a místní ZŠ a obchodní akademie.

Mateřské centrum se snaží neustále obohacovat svoji nabídku programů a činností. V nynější době začne každý měsíc díky rozšířené spolupráci program pro rodiče a děti v knihovně. Taktéž se našly dvě dobrovolnice, které by rády založily klub pro náctileté (pubertáky) a tak by se aktivity rozrostly i do starších řad.

Zajímavostí pak je nepravidelná aktivita, která započala díky aktivitě slečny Veroniky Dvořákové. V květnu vytvořila setkání s názvem „Společně u jednoho stolu“. Setkání bylo otevřené pro všechny obyvatele Neveklova a mělo za úkol definovat společné zájmy obyvatel v oblasti využití volného času, představit všem možnosti volnočasových aktivit pro mládež a především vytvořit prostor pro diskuzi a setkání. Setkání se již opakovalo, během jeho konání padly i některé konkrétní návrhy na změny v prostředí Neveklova a díky účasti členky rady města Neveklov, která na sebe závěry schůze vzala, se předpokládá v další uskutečnění setkání a komunikaci s městem.

YMCA Neveklov tvoří 36 členů složených převážně z rodin a předsedou je Martin Kadeřábek. Veškeré akce jsou však otevřené pro veřejnost a Den dětí se dočkal např. i 130 účastníků.

Přeji Neveklovu mnoho nových rodin, štěstí s novými aktivitami a co nejvíce radosti z těch, pro které to dělají. Filip Rajnoch

Filip Rajnoch, foto: J. V. Hynek

Gospel Night Praha

15. ročník

tradiční předvánoční setkání amatérských pěveckých souborů Gospel Night. Už po patnácté vystoupí skupiny TENSINGU z celé České republiky.

Letošní téma:

Coming soon...
Již brzy...

16. prosince 2011

Kostel u Klimenta

Klimentská ulice, Praha 1

**Všichni jste srdečně zváni!
Vstupné dobrovolné!**

YMCA Praha
– Křesťanské sdružení mladých lidí
Na Poříčí 12, Praha 1, 110 00
www.praha.ymca.cz

► **www.gospelnight.unas.cz**

PODZIMNÍ RETREAT AKDADEMICKÉ YMKY

Konal se po jedenápuileté přestávce opět v Letním táboře Komenského v Bělči nad Orlicí ve dnech 27.–29.10. Termín byl poněkud netradiční (ČT–SO), protože zahrnoval prodloužený víkend se státním svátkem.

Zvolené téma „Extremismus“ se ukázalo jako velmi živé a přitažlivé pro naprostou většinu účastníků, což se projevilo v rozsáhlých rozhovorech po přednáškách i mimo ně až do pozdních hodin.

První přednášku, resp. úvodní pojmoslovnou poznámku přednesl prof. dr. Jakub S. Trojan z ETF UK. Kriticky se zaměřil na dnes tak mediálně časté zaměřování pojmů „extremismus“ a „radikalismus“. Ukázal na to, že zatímco radikalismus směřuje k uchopení toho či onoho problému u jeho kořene (radix), extremismus je naopak jeho nejzazším a dočasným výhonkem (ne vždy špatným, ale někdy signalizujícím cosi nežádoucího ve vztahu ke kořenům). Tuto myšlenku znázornil na obrazu stromu.

Politolog Mgr. Jan Charvát z FSV UK a UJEP popsal světovou politickou scénu krajně pravicových stran a hnutí (nacionalisté, neofašisté, neonacisté) s ohledem na situaci u nás. Zaujala zejména jeho charakteristika hnutí skinheads. Upozornil, že to je velmi volné společenství různých skupin nezařazených mladých lidí, kteří hledají svou identitu v jednotném vnějším vzhledu, kultu svalu a agrese. Je to hnutí v podstatě nepolitické, vzniklé většinou z fandů pop-music, žádnou jednotnou ideologii nemá, vedle rasistických skupin existují i skupiny antirasistické (např. černoši v U.S.A.). Přednášející je v našem kontextu považuje v podstatě za méně nebezpečné než některá sdružení pravicových a nacionalistických intelektuálů.

Právníčka Mgr. Klára Kalibová, předsedkyně občanského sdružení In iustitia, nám podala zasvěcený výklad o tom, jak složité až nemožné je v našem právním prostředí se svobodou projevu, sdružování a shromažďování vlastně cokoli zakázat. Zákon např. sice umožňuje to či ono ohlášené shromáždění, ukáže-li se, že jeho účel je jiný než oznámený, na místě rozpustit, ale úřady včetně policejních složek k tomu sahají velmi nerady a policie na tyto případy nemá mnoho vyškolených příslušníků. Proto takové zásahy přicházejí většinou pozdě a často jsou málo profesionální. Rasistické motivy těch či oněch činů se velmi těžko dokazují. Přednášející zpestřila svůj výklad svých zkušeností jednání s policií (ve funkci důvěrnice jakési napadené dívky), kterému nechyběly prvky absurdity až černého humoru.

Socioložka dr. Jiřina Šiklová doplnila pak program svými zkušenostmi z některých romských komunit, ve večerní volné diskusi pak nám přiblížila výsledky experimentů amerických psychologů s umělým vyvoláním agresivního chování u jinak zcela mírných lidí. Debata se pak až do pozdních nočních hodin zabývala klasickou otázkou „unde malum“ (odkud zlo).

V sobotu se pak po krátké pobožnosti s promluvou Jana Hrudky na text Sk. 28, 1–6, vhodně navázanou na hlavní téma retreatu, konala valná hromada našeho sdružení, která schválila zprávu o činnosti a hospodaření za rok 2010 a beze změn potvrdila dosavadní složení výboru a revizní komise. Retreat byl hodnocen vesměs kladně. Všem organizátorům a také Kristýně Kvášové, jež se opět ujala během přednášek zabavení dětí (i psů), vřelý dík!

Ladislav Pokorný, OAY

Dobrovolnické léto s čaji o páté

Letošní část velkých prázdnin jsem prožila trošku jinak, než jsem byla zvyklá. Po skoro půlročním domlouvání a vyřizování všech nezbytností s YMCA na anglické straně, jsem se konečně dočkala 22. července, mého odletu do Spojeného Království.

Všechno proběhlo hladce. Přistála jsem v cizí zemi a díky hodinovému posunu času, také trochu v minulosti. Za pasovou kontrolou už na mě čekal odvoz, který mě přivezl do města Romford, kde jsem měla strávit šest dobrovolnických týdnů.

Ubytována jsem byla i s dalšími dobrovolnicemi v malém baráčku, asi minutu od hlavní budovy YMCA. Dohromady nás tam bydlelo pět. Dvě holky z Bulharska, dvě ze Španělska a já. Domek byl plně zařízený a s malým dvorkem tvořil příjemné odpočinkové místo, po někdy velmi vyčerpávajících dnech.

První víkend jsme byly obeznámeny s připraveným programem, proškolili nás ohledně bezpečnosti a chování se k dětem a přiblížili nám celý chod romfordské pobočky. Vyzbrojeny radami jsme pondělního rána byly „předhozeny“ lvíčatům, plnými doušky nasávajícím prázdniny. Děti byly rozděleny do tří skupin podle věku.

V první skupině byly děti od čtyř do šesti let, ve druhé od sedmi do devíti a třetí byla složena z dětí od desíti do dvanácti a výše. Ve skupinách jsme se většinou po týdnu střídaly. Každý den nám připravil jiná, zajímavá dobrodružství a zážitky. S dětmi jsme chodili do kina, jezdili k moři, cestovali do Londýna do různých Zoo, lezli jsme po horolezeckých stěnách, na jezeře se plavili v kajacích a kánoích a mnoho dalšího..

Pracovní týdny střídaly víkendy, které jsme měly vždy pro sebe. Většinu z nich jsme strávily zkoumáním a objevováním kouzel Londýna, vzdáleného dvacet minut cesty vlakem.

Jak to tak bývá, dny ubíhaly a pomalu nastal čas odjezdu. Za těch pár týdnů se z nás pěti zahraničních dobrovolnic stala skvělá parta, takže loučení se neobešlo bez slz.

Když se teď dívám zpět, jsem vděčná za krásné chvíle, které jsem mohla prožít. Neříkám, že vše bylo absolutně bez mráčku, ale rozhodně to stálo za to. Určitě to bude zkušenost, na kterou nikdy nezapomenu a mohu jen doporučit.

Hana Šotová

Sviští v zahradě

I když sviště v zahradě obvykle nepotkáte, v sobotu, dne 24. září se jich po ní prohánělo hned několik. Jednalo se samozřejmě o sviště z Ymky Brno. Co se týče zahrady, ani ona nebyla jen tak ledajaká. Vypravili jsme se totiž do Přírodní zahrady u smrku, kterou byste našli v městské části Královo pole.

Společné odpoledne nám začalo něco málo před čtrnáctou hodinou a skončilo úderem hodiny osmnácté, ale nepředbíhejme. Sešlo se osm dětí. Původně měla být účast větší, ovšem vliv viróz a jiných onemocnění je v těchto měsících citelný, už jen proto, že začala škola a tam se virům, jak známo, daří dobře. Nic naplat, s některými kamarády se snad sejdeme na další svišť akci.

Ale jak tedy probíhal „náš“ den?

Nejprve jsme se vydali od zastávky Semilasso, kde jsme měli sraz, k zahradě. Byl to jen malý kousíček cesty. Z táborů jsme zvyklí na daleko větší vzdálenosti. Některé maminky se odpoledne účastnily s námi. V zahradě se totiž konala akce s názvem Putování cestami ke zdraví těla, duše i ducha a byla určena jak dětem, tak i dospělým. Tento program byl uskutečněn v rámci Brněnských dnů pro zdraví.

Jakmile jsme dorazili před brány zahrady, byli jsme uvítáni a začlenění rovnou do programu. Aktivně jsme se tedy zúčastnili rituálu pozdravení se, seznámení se a navázání aktivního kontaktu s ostatními účastníky prožitkového odpoledne. Také jsme si trochu zacvičili a zkusili si, jak máme správně pracovat s dechem. Po tomto programu jsme se přesunuli k labyrintu čtyř žvlů, který jsme měli možnost si projít. Kdo z nás chtěl, mohl své nožky potrápít na masážní stezce, ke které jsme si poslechli výklad.

Další část odpoledne se konala spíše ve znamení her přichystaných táborovou koordinátorkou. Opustili jsme tedy zahradu a přemístili se na protější

stranu ulice, kde je vystavěno velice pěkně řešené hřiště. Děti se okamžitě rozutekly na kolotoče, houpačky a nejrozumnější prolézačky. Nějakou chvíli jsme je nechali, ať si hrají a realizují se ve svých herních představách. Po asi čtvrt hodině zase začali realizovat své představy vedoucí, a tak jsme zkoušeli hrát různé kolektivní hry. Velice oblíbenou se stal ruční fotbal, kdy děti postavené do kruhu s rozkročenýma nohama, které představovaly bránu, měly zabránit tomu, aby dostaly gól. Hráli jsme i další hry, jako speciální lístečkovou honěnou, či přebíhací „kámen, nůžky, papír“. Velice příjemné bylo, že se k nám přidávaly i cizí děti, které v ten čas byly na hřišti. Kdo ví, třeba se i s nimi příště setkáme na táboře.

Po hrách byly děti unavené a hladové. Proto jsme si dali svačinku a kdo chtěl, mohl se vrátit do zahrady uvařit si čaj z čerstvých bylinek. Po posílnění se následovalo další kolo her a pak už se nám začínal chýlit čas ke konci. Rodiče se sjížděli k vyzvednutí si svých pokladů. Mys-

lím, že jsme všichni společně prožili zase jedno hezké sobotní odpoledne a snad nebudu lhát, když za všechny napíšu, že se těšíme zase na další.

Kristýna Pulišová, YMCA Brno, foto: autorka textu

Pokus o obnovení YMCA v 60. l. a obnovení v letech 90.

(dokončení z minulého čísla)

Po svém ustavení musela být česká Ymka znovu přijata do Evropské a Světové aliance, protože staré členství zaniklo spolu s československou Ymkou. Do Evropské aliance YMCA byla česká Ymka přijata na valném shromáždění v Řecku, v květnu 1993, do Světové aliance při výročním shromáždění Světové aliance v létě 1994 v anglickém Warwicku. V případě české Ymky to bylo vlastně už 4. přijetí za člena Světové aliance.

Práce Ymky v 90 letech sebou samozřejmě přinesla řadu výzev a otázek, na něž bylo potřeba odpovědět. Šlo o identitu Ymky a její směřování na další roky. Zmíním několik bodů, které považuji za důležité pro směřování a život Ymky.

Důležitou otázkou identity bylo, zda jde o obnovu nebo nové založení Ymky. Především mezi pamětníky se znovu a znovu objevovalo volání po „obnovení“ Ymky, jak ji znali ze svého mládí. Čtyřicetileté přerušení tradice je ovšem velmi dlouhá doba na to, aby bylo možné jednoduše a prostě pokračovat tam, kde činnost Ymky skončila, resp. kde byla uřata. Mnoha lidem bylo ale od počátku zřejmé, že nemůže jít a nepůjde jen o obnovu, o restaurování a pokračování toho, co bylo, ale svým způsobem o znovuzaložení, o docela nový začátek. Mnozí tomu nerozuměli, rádi by se byli vrátili do časů dětství a mládí.

Někdy na sebe brala tato diskuse úsměvnou podobu, když například jeden ze seniorů požadoval, aby ve stejných místnostech jako před lety instalovala Ymka pingpongové stoly. Někteří, ale to bylo patrně opravdu z legrace, připomínali, že v Ymkařském bazénu se plavávalo bez plavek, protože právě na plavkách se přenáší nejvíce choroboplodných zárodků a nečistot. Jindy ale šlo o vášnivé střety.

Myslím, 90. léta byla pro Ymku nový začátek, reagující na novou situaci ve společnosti i mezi mladými lidmi. Důležité bylo, že se nám povedlo neztratit a neodradit ymkařské seniory a pamětníky. Zůstali ymce věrní dodnes, i když v mnohém vypadá úplně jinak. Myslím, že se pro ně tato nová Ymka postupně stala domovem, který měli a mají rádi. A považuji to za důležitou zásadu, kterou Ymka má: otevírat se novým věcem, zkoušet, co tu nebylo, opouštět staré modely a způsoby práce, ale dělat to s velkou vstřícností, aby Ymka zůstávala společným domovem těch, kdo patří do její rodiny.

Nicht kopieren, sondern kopieren – ne kopírovat, ale kapírovat, pochopit, porozumět. Zdůrazňoval nám jeden z našich tehdejších přátel a učitelů z Německé Ymky. Dívejte se na svou minulost, na své kořeny, uče se, zkoumejte, co děláli ti, kdo byli před vámi. Vycházejte ze stejných zásad a jděte za stejným cílem – ale to, jak budete svoji práci dělat, musí být nové, tvořivé, otevřené pro novou dobu a využívající šance, které se otevírají.

Druhou velkou otázkou byla křesťanská orientace Ymky a její otevřenost v značně sekularizované společnosti. Co znamená, že je Ymka křesťanská organizace? Kdo jsou – měřeno ymkařskou perspektivou – křesťané? Bude Ymka vůbec přijímána jako křesťanská organizace? Znamená křesťanství především etickou perspektivu, nebo jde o víc? Nakolik, komu a v čem je možno se otevřít?

Bylo jasné, že Ymka chce být otevřená pro nové lidi, nechce zůstat klubem pamětníků, oldymkařů. Pravá otevřenost, je ale možná jen tam, kde je jasná vlastní identita. Jinak hrozí nebezpečí, že se rozplyneme a ztratíme svoji integritu nebo se uzavřeme a zakonzervujeme a budeme nepřitažliví.

Hned ve svých počátcích Ymka přijala Ymka za svou zásadu, známou ve světě Ymky jako: Christian leadership, open membership (vedená křesťany, otevřená

všem). Chtěla tím vyjádřit, že, se nechce a nemůže vzdát své jasné křesťanské orientace, že chce přinášet lidem, a zejména mladým lidem, evangelium o Kristu, a že tedy plyne z logiky věci, že to nemohou a nesmí dělat lidé, kteří nejsou osobně zaangažováni, kteří nejsou insideři ve světě víry, kteří nepřijali, jak o tom mluví Pařížská báze, že Ježíš Kristus je jejich osobní Spasitel a Pán. Bylo ale také jasné, že Ymka chce pracovat s velikou otevřeností a kreativitou, s respektem ke všem, kdo v tomto světě doma nejsou.

Vedle řady učitelů a přátel ze zahraničních Ymek, kteří Ymku pronikavě ovlivnili a formovali, měla Ymka i své vlastní učitele a vůdce.

Musím v této souvislosti zmínit znovu iniciátora obnovy ymkařské práce prvního předsedu Ymky. Dr. Lubora Drápala. I on patřil k pamětníkům, nebyl ovšem jen pamětníkem, ale opravdovým nositelem tradice, reprezentantem toho nejlepšího a nejlubšího, co představovala Akademická Ymka, jejíž byl posledním poválečným sekretářem. Vedle toho, že reprezentoval to nejlepší z tradice Ymky, byl doširoka otevřený pro nové výzvy a možnosti, ovšem se zdravou kritičností, která umí také trochu předvídat důsledky a rozlišovat. Ruku v ruce s tím šla jeho otevřenost pro nové lidi. Dokázal kolem sebe vybudovat skupinu spolupracovníků, první generaci nových ymkařů, která spolu s ním šla u zrodu tohoto fascinujícího organismu.

Pro práci Ymky byly nesmírně důležité samozřejmě i jeho zahraniční kontakty, obrovská kredibilita, kterou měl mezi ymkaři v zahraničí. Za důležitější ale považuji právě jeho charisma vůdcovské. A také jeho nesmírně hlubokou víru, navenek projevovanou spíše nenápadně, ale o to hlouběji zakotvenou v Pánu života a smrti. A zvláštní charisma tohoto našeho – a dovolím si říci – otce zakladatele je zřejmě rovněž srovnání se situací v jiných obnovujících se Ymkách, střední a východní Evropy, kde byla často silně zastoupena tradice, bez otevřenosti, nebo naopak veliká otevřenost bez skutečné ymkařské identity, a v mnoha případech jen křesťanský plášť na jinak všelijakém těle.

Nemohu mu dnes poděkovat, protože už není mezi námi. Ale můj veliký dík patří jeho manželce, Ivě, která celý

Konference YMCA v proměnách času

proběhla dne 13. října 2010 v Národním památníku na Vítkově v Praze. Zazněla na něm řada příspěvků zajímavých řečníků. Všechny si můžete přečíst ve sborníku, který z této akce vychází právě v těchto dnech.

Příspěvek Michala Šourka, stávajícího předsedy YMCA v ČR přinášíme v tomto a následujícím vydání Proteínu, neboť bude k dispozici jen v elektronické verzi sborníku.

ten zápas procházela, nesla a bojovala společně s ním. Děkuji.

Je tu i celá řada dalších lidí, které by stálo za to jmenovat a připomenout. Za všechny chci zmínit jenom jednoho, JUDr. Pavla Šimka, který má lví podíl na tom, že Ymka získala budovu Na Poříčí a prokázal jí mnoho dalších dobrých věcí.

Třetí oblastí, kterou chci zmínit, je ekumenická otevřenost Ymky. Od svých počátků byla Ymka u nás ekumenicky otevřená. Zmiňoval jsem již její podíl na spojení dvou evangelických církví u nás. Přesto jejími členy byli téměř výhradně protestanti. Bylo to dáno jak tradicí Ymky samé, tak pohledem na ni ze strany různých církví.

V tomto ohledu prošla i celosvětová Ymka velký kus cesty. Zatímco ve svých počátcích byla někdy i demotivována, známý je výrok o Ymce jako prodloužené ruce světového protestantismu, který s patřičnou obměnou toho, o jakou ruku jde, spojenecké mocnosti nebo světový imperialismus, použili později i jiní, v průběhu během let si Ymka získala velkou kredibilitu římskokatolické i pravoslavné církve, jak to tom svědčí řada dokumentů.

V první skupině zakladatelů Ymky v 90. letech byli především protestanti, namíchaní pestře z různých církví. Velmi brzy ale myšlenka Ymky oslovila i katolíky. Jsem moc rád, že Ymka dnes funguje jako široké ekumenické společenství. Myslím si, že je to jedna z věcí, ve které je naše česká Ymka velmi unikátní a jedinečná uprostřed naší evropské ymkařské rodiny.

Čtvrtá věc, kterou musím připomenout, je výchova spolupracovníků. Školení, vzdělávání, semináře, kurzy, studijní cesty. Generaci zakladatelů Ymky bylo jasné, že ymkařským dělá program jeho „duch“ a nositeli ymkařského ducha jsou ymkaři, vedoucí, spolupracovníci. K tomu nejlepšímu, co Ymka ve svých počátcích udělala a měla, patří obrovská spousta školení pro mladé vedoucí. Myslím, že to bylo několik set lidí, kteří prošli nějakým školením Ymky. Přitom hitem byl týdenní kurs o tom, jak dělat křesťanskou práci mezi mladými lidmi. Samozřejmě, ne všichni účastníci v Ymce zůstali, ale mnoho z nich patří dodnes k jejím příznivcům a přátelům, a řada z nich pracuje na jiných bohubilých místech.

Všechny tyto kurzy a semináře měly jedno společné: nešlo jen o organizační, metodickou, pedagogickou, právní a další potřebnou přípravu a vzdělávání, ale o hlubokou duchovní formaci. Pobožnosti, společné bohoslužby, společné modlitby a zpívání, práce s Biblií. Pro řadu lidí byly tyto semináře pro vedoucí Ymky místem, kde odevzdali svůj život Ježíši a začali cestu následování, nebo ji prohloubili a obnovili. Myslím, že je to věc, která dnes Ymce velmi pronikavě chybí.

Chybí jí víc lidí, podobných těm, kteří Ymku zakládali v jejích úplných počátcích. U jejího zrodu stáli lidé vzeší z probuzenectví. Lidé, které oslovila Boží láska a kteří ji přijali v Ježíši Kristu do svého života. Ježíš Kristus se stal jejich Pánem a Spasitelem o kterém radostně a směle svědčili. Byli to lidé obrovského misijního a evangelizačního zapálení. A právě to je nepostradatelná součást ymkařského ducha. Bez takových lidí se Ymka stává docela obyčejnou organizací dětí a mládeže, která možná organizuje dobré programy pro volný čas, ale které zmizel nejdůležitější rozměr její činnosti a z metod a prostředků se jí stal cíl a smysl.

Uplynulých dvacet let je možno hodnotit z různých úhlů pohledu. Počtem členů, počtem místních sdružení, počtem táborů, množstvím dotací, hospodářskou úspěšností. Jsou to všechno věci svým způsobem zajímavé. Hlavní hodnotící kritérium pro práci Ymky je ale jiné. Dostala ho od toho, který Ymku povolal k životu. A to nebyl George Williams. Ten byl jenom jeho poslušným učedníkem.

Toho, jemuž budeme za svoji práci skládat účty, nezajímají osobodny a body, čtvereční metry a úvazky, ale to, kolika lidským srdcím jsme pomohli, aby se pro ně Ježíš stal Pánem a Spasitelem.

Česká Ymka si při svém vzniku vybrala jako biblické heslo pro svou práci verš z Janova evangelia (8,20): „Kdo mne následuje, nebude chodit v temnotách, ale bude mít světlo života.“ O tomto světě musíme celou svou prací vydávat jasné svědectví.

Michal Šourek

YMCA v ČR vydala sborník z konference

YMCA v proměnách času

k příležitosti 20. výročí obnovení činnosti
po pádu komunismu.

Obsah sborníku:

1. YMCA v Československé armádě na začátku 20. stol., Mgr. Pavel Hlaváč, YMCA Praha
2. Význam YMCA v rámci dějin Československa, JUDr. Pavel Kosatík, právník, novinář, spisovatel
3. Vzdělávání sekretářů YMCA v období první republiky, PhDr. Zora Dvořáková, historička
4. YMCA a dokumenty totalitních režimů – StB, 2. sv. válka, Mgr. Tomáš Bursík, vedoucí odd. novodobých českých dějin
5. Stručný přehled dějin Akademické Ymky, PhDr. Jiřina Šiklová. Csc., socioložka, publicistka
6. YMCA - 2. odboj a poválečné období, Mgr. Jan Šimsa, emeritní farář ČCE
7. Sport a tábory YMCA v období první republiky, Jaroslav V. Hynek, sekretář pro vnitřní věci YMCA v České republice
8. Pokus o obnovení YMCA v 60. l. a obnovení v letech 90. Mgr. Michal Šourek, předseda YMCA v České republice (pouze v PDF verzi)
9. YMCA v ČR dnes a zítra, Jaroslav V. Hynek
Základní informace a Co je YMCA?

K dispozici zdarma na YMCA v ČR - ústředí,
další informace na www.ymca.cz.

ANKÉTA 5/2011

Jste členem YMCA?Ano, činným (113 hl.)Ano, běžným (90 hl.)Chystám se být (89 hl.)Ne, jen sympatizuji (83 hl.)Ne (107 hl.)Jsem tu náhodou (97 hl.)

Celkem hlasovalo: 572

Zdroj: www.protein.ymca.cz**Komentář**

Anketa se tentokrát vztahuje přímo k tématu čísla. Využili jsme příležitosti a zkusili jsme zjistit, kdo ten náš Protein čte, samozřejmě jeho webovou verzi. A výsledky jsou zajímavé.

Vidíme, že 35% respondentů jsou již členy YMCA. Velmi potěšující a nadějnou skupinou jsou ti, kteří se chystají být členy, 89 nových členů by bylo milé. Dalších 83 sympatizantů naznačuje, že je to další vrstva lidí, kteří YMCA znají. Celkem je tedy poměr těch, kteří již v kontaktu s YMCA jsou 65% proti 35%, kteří k YMCA žádný výrazný vztah nemají. Je tedy pěkné, že ymkaři mají o Protein zájem a skupina lidí, kteří čítají celkem 204 lidí, tedy těch, kdo jsou na našem webu náhodou či nejsou členy i hlasují, když se nějakou dáhodou většinou googlem přes nějaké klíčové slovo dostanou k nějakému článku. Závěrem se dá tedy říct, že relativně vyrovnaný poměr mezi hlasujícími skupinami je dobrým znamením, že okruh členství je široký, takže pracujeme nyní na kvantitě.

J. V. Hynek

Reklamní předměty YMCA

Rádi bychom připomněli všem, kteří by s hrdostí vlastnili, užívali, nosili či někomu darovali nějaký předmět s logem YMCA, že jistý výběr je k dispozici v YMCA v ČR – ústředí:

- Tričko s límečkem (modré, vyšité logo, vel. S, M, L)
- Tričko klasické (sportovní dres) s velkým logem YMCA na hrudi s nápisem CZECH REPUBLIC (modré, tmavě modré, černé, vel. S, M, L, XL)
- Tričko (černé, oranžové, béžové, vel. S, M, L, XL s vyšitým logem YMCA)
- Klobouk a kšiltovka (světle béžové s vyšitým logem)
- Šňůrka na mobil nebo klíče s nápisem www.ymca.cz.

Pozor! Nová trička YMCA s mottem „YMCA – prostor pro Tebe“ byla dotištěna. Máme nové velikosti, které v první várce nebyly! Nejlépe si vyberete na našich webových stránkách ymca.cz v sekci Propagace pod příslušným bannerem, neboť jsou tam barevné fotky. Najdete tam i všechny výše uvedené reklamní předměty i s barevnými obrázky. Zájemci pište na email: sekretariat@ymca.cz. Pozor zásoby se krátí, takže kdo dřív... ten dřív!

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Finance v YMCA

Vše stojí peníze. Kolem nás slyšíme o finanční krizi. Jak můžeme dál plnit poslání YMCA? Nakolik je to závislé na financích? Kde máme zdroje, kde rezervy? Máte nápad? Inspiraci pro ostatní? Podělte se o ně. Zároveň představíme organizaci Y's Men International a pokusíme se zasít malé semínko k... :-)

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 12. 2011.

Zveme všechny velké i malé na

14. cestu světél

k uvítání adventu

sejdeme se **v pátek 25. 11. 2011 v 16³⁰**
na náměstí na Kampě pod Karlovým mostem
půjdeme s lampiony a vánočním zpěvem
přes Karlův most na nádvoří Klementina

INFO: tel.: 224872128, 602834923, YMCA Praha - H. Šormová
tel.: 724 024 183, Mateřské centrum Na Poříčí - J. Jalovcová

Akce je podporována Městskou částí Praha 1 a MHMP

Pořadatel: YMCA Praha, Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1, tel.: 224872128, praha@ymca.cz, www.praha.ymca.cz

